

bringelsen af de fornødne Midler til Anlæggens Udførelse, og derved i mange Tilfælde skabe Betingelser for Etablering af Kystværn paa Steder, hvor Udgifterne ved Udførelsen af saadanne Anlæg nu synes uoverkommelige for Ejerne af Grunde langs Kysten alene“.

Da Ministeriet med Udvalget maa anse det for magtpaaliggende, at Kystsikringsværker paa udsatte Kyststrækninger kan udføres efter samlede Planer, og at Ejerne af alle de interesserede Ejendomme kan tilpligtes at bidrage til Værkene, og da der hertil udkræves en Lovhjemmel, som ikke hæves, har man udarbejdet foranstaaende Lovforslag, hvis Bestemmelser skønnes passende efter Værkernes Art og Formaal.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser bemærkes iøvrigt følgende:

ad § 1.

Kystsikringsværker maa ofte føres ud i Havet og til denne Raaden over Søterritoriet kræves efter den gældende Ret Tilladelse fra Regeringen. Da Regeringens Tilladelse bør kunne betinges af, at Værkerne udføres efter en saadan Plan, at de er til mindst mulig Ulempe for anden Benyttelse af Søterritoriet, f. Eks. Sejlads, er det foreslaaet, at Landvæsenskommissionens Godkendelse af Planer til Værker i Havet ikke maa afgives, før Tilladelsen er meddelt.

ad § 4.

For at sikre Betalingen af Bidrag til Kystsikringsværker og lette Optræningen foreslaas der for Bidrag til et af en Landvæsenskommission godkendt Kystsikringsanlæg givet samme Fortrins- og Udpantningsret, som ved Digelovens § 12 er hjemlet for Bidrag til Diger.